

København, 11. maj 2011 / SO/ISM/jsk

**DANSK
HANDICAP
FORBUND**

Hans Knudsens Plads 1A
2100 København Ø
Tlf. 39 29 35 55
Fax 39 29 39 48
e-mail: dhf@dhf-net.dk
Giro 6 00 34 35

Foretræde for Folketingets arbejdsmarkedsudvalg

Dansk Handicap Forbund har søgt foretræde for Folketingets arbejdsmarkedsudvalg den 11. maj 2011. Formålet er at gøre opmærksom på vigtigheden af at bevare en god og velfungerende ordning, og undgå, at mange mennesker med handicap mister muligheden for at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Ved foretrædet deltager:

- Landsformand Susanne Olsen
- Formand for DHF's arbejdsmarkedspolitiske udvalg Inger Steen Møller
- Politisk konsulent Jeppe S. Kerckhoffs

Susanne Olsens indledning

Dansk Handicap Forbund er et forbund af mennesker med fysisk handicap. Vores vigtigste mål er, at mennesker med handicap – høj som lav – får mulighed for at bidrage til samfundet på lige fod med andre i en tilsvarende alder og livssituation.

Den nuværende fleksjobordning er en afgørende forudsætning for, at dette kan lade sig gøre. Det er en ordning, som bygger på kompensations- og ligebehandlingsprincipper. Den sikrer nemlig, at mennesker med handicap kompenseres for deres nedsatte arbejdsevne, og ellers arbejder på lige vilkår med deres kolleger.

En forringelse af ordningen vil bringe mange fleksjobbere i økonomiske vanskeligheder, skabe ulighed imellem medarbejdere og fjerne ethvert incitament for mennesker med handicap til at tage en længerevarende uddannelse.

Dette er, efter vores vurdering, et brud på kompensations- og ligebehandlingsprincippet, og det er i strid med FN's handicapkonvention, artikel 27 og 28.

Samtidig mener vi, det er afgørende, at man i sin iver for at spare penge ikke gennemfører forslag, som kan vise sig at blive en fordyrelse for samfundet.

Inger Steen Møllers detaljerede fremlæggelse

Den nuværende ordning:

Den nuværende ordning er unik, fordi mennesker, der rammes af sygdom eller ulykke, får

mulighed for at bevare deres eksistensgrundlag. Den kompenserer alle – uanset job eller uddannelsesbaggrunde – og det på en samfundsøkonomisk acceptabel måde, idet der er et loft over det eksisterende tilskud på 260.000 kr. Det er altså en fordrejning af virkeligheden, når regeringen taler om fleksjobbere, som tjener 700.000 kr. Tjener de det, skyldes det, at arbejdsgiverne betaler en høj løn.

På den nuværende ordning kompenseres man for den nedsatte arbejdsevne, og der aflønnes efter overenskomsten, hvilket skaber lighed mellem kollegerne. Og det er for både virksomhed og medarbejder en reel ligestilling. Det er en ordning, som afspejler det øvrige samfund, da størrelsen af ens løn afhænger af uddannelsesbaggrund og erhvervs erfaring.

Kritik af regeringens forslag:

- Regeringens forslag bygger på en forkert tese om, at fleksjobordningen i dag ikke bruges af dem, som den er tiltænkt – nemlig personer med væsentlige og varige begrænsninger i funktionsevnen. Denne tese holder ikke i virkelighedens verden. Det er endog meget vanskeligt at få et fleksjob, og vi ser, hvordan fleksjobberne bliver dårligere og dårligere, og at fleksjob kun bevilges, når der uden tvivl er tale om en varig lidelse og alle muligheder for ordinær ansættelse eller revalidering / omskoling er udtømte.

- Regeringen foreslår, at der kun skal bevilges midlertidige fleksjob til personer under 40 år. Et fleksjob skal således kun gælde i en femårig periode, angiveligt fordi man håber på, at arbejdsevnen forbedres. Igen må vi understrege, at dette er et tankeeksperiment. Fleksjobbet bevilges altså kun til personer, hvis arbejdsevne er varigt nedsat. Derfor er det urealistisk at forestille sig, at arbejdsevnen pludselig skulle vende tilbage. Forslaget afspejler, at regeringen ikke har foretaget en grundig analyse af, hvad der sker ude i virkelighedens verden. Mennesker med fysiske handicap oplever typisk, at funktionsnedsættelsen progredierer, og at de nedslides væsentligt hurtigere end andre. Vi frygter, at det tidsbegrænsede fleksjob vil føre til øget usikkerhed og mere bureaukrati. I stedet burde man opkvalificere den allerede eksisterende opfølgingsforpligtelse, så den bliver andet og mere end blot et kryds på en blanket. Samtidig kan vi fortælle, at de fleksjobbere, vi er i forbindelse med, hjertens gerne ville arbejde fuld tid, hvis de kunne – det kan bare ikke lade sig gøre på grund af deres funktionsnedsættelse.

- Regeringen mener, der er risiko for, at dem, som har allerfærrest ressourcer, ikke kan få et fleksjob, hvorfor man vil indføre en model, hvor der kan bevilges fleksjob til personer, som kan arbejde mindre end 12 timer pr. uge. Det er korrekt, at arbejdsgiverne ikke ansætter mennesker i fleksjob mindre end 12 timer om ugen, da de i så fald skal betale for mere end de får. Det er også et problem, at der er meget få stillinger, som realistisk set kan bestrides med så lavt et ugentligt timeantal. Vi mener, som udgangspunkt, at disse borgere ville være bedre tjent med at få bevilget førtidspension, og samtidig få støtte til at komme i et 'job med løntilskud for førtidspensionister'.

- Regeringens forslag har samtidig en fatal konsekvens i forhold til lønnen. Den effektive arbejdstid fastsættes ved forhandling mellem kommunen, arbejdsgiver og den visiterede. Det vil medføre ubehagelige og besværlige forhandlinger – altså igen mere bureaukrati. For mange fleksjobbere vil der samtidig være tale om en markant lønnedgang. Det vil bringe dem i økonomiske vanskeligheder, og de vil ikke længere være sikret en

overenskomstmæssig løn. Det er bestemt ikke i overensstemmelse med den måde, det danske arbejdsmarked i øvrigt er indrettet på.

- Regeringens ønsker at øge incitamentet til at arbejde mere og iværksætte en jobplan, så man i løbet af fem år kan komme i ordinær beskæftigelse. Her må vi igen bringe lidt ind fra den virkelige verden. Vi taler om mennesker, som har en varig nedsat arbejdsevne. Specielt for vores målgruppe, som er mennesker med fysiske funktionsnedsættelser, er dette et meningsløst og selvmodsigende forslag, som alene vil pålægge jobcentrene mere besvær og bureaukrati.

Regeringen foreslår, at fastholdelse på den hidtidige arbejdsplads kun kan ske efter mindst 12 måneders ansættelse i virksomheden, jf. de sociale kapitler. I forvejen er det meget svært at fastholde sin ansættelse på den hidtidige arbejdsplads, og med det nye forslag bliver det nærmest umuligt.

Opsummering:

Hvis regeringen gennemfører sit forslag til forringelse af fleksjobordningen sker følgende:

- Det bliver sværere for menneske med handicap at bevare en tilknytning til arbejdsmarkedet.
- Flere vil søge om førtidspension.
- Der vil opstå et kaos af bureaukrati og besvær, og som en følge heraf øgede udgifter.
- Det vil fjerne ethvert incitament for unge mennesker til at uddanne sig, da de ikke vil have udsigt til at opnå en overenskomstmæssig løn.
- Det vil være et brud på FN's handicapkonventions artikel 27 og 28, som forpligter Danmark til at skabe gode muligheder for at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet og sikre en tilstrækkelig levestandard.

Formålet med dagens foretræde har været at belyse, at der bør foretages en langt grundigere analyse, før man forringer en unik ordning, som er forudsætningen for, at mennesker med handicap kan bevare en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Vi må på det kraftigste opfordre til, at man tager Danske Handicaporganisationer med på råd, før man hastegennemfører et forslag, som vil få negativ betydning – ikke bare for mennesker med handicap, men også for samfundsøkonomien.

Efterfølgende spørgsmål til deputationen fra DHF

Mener I, at der ikke skal være mulighed for at få støtte til at arbejde mindre end 10-12 timer pr. uge?

DHF:

Som udgangspunkt har vi svært ved at se, at der skulle være nogle virksomheder, som vil ansætte nogle på så få timer om ugen, men vi er bestemt villige til at se på, om der kan

findes løsninger for denne gruppe. Spørgsmålet er, om man skal have en førtidspension og i tillæg hertil et job med løntilskud for førtidspensionister, eller om man skal være fleksjobber med et meget stort tilskud til lønnen. Det kan måske være et brugbart tilbud for nogle, men det må ikke være et argument for at ødelægge en unik ordning, som vi kan være stolte af. Og så vil vi gerne tage afstand fra udvalgets retorik om, at personer, som er på førtidspension, 'er parkeret'. Det er bestemt ikke tilfældet. Mange førtidspensionister har et godt liv – for eksempel med løntilskudsjob. Vi mener, at denne sprogbrug bidrager til at tegne et fejlagtigt billede af førtidspensionister som passive samfundsborgere, hvilket ikke er den virkelighed, vi ser.

Hvem har interesse i, at der oprettes skånejob?

DHF:

Det har vi som samfund, da alle prognoser viser, at vi i de kommende år vil komme til at mangle arbejdskraft i Danmark. Førtidspensionisterne udgør en arbejdskraftreserve, som det vil give god mening at udnytte. Endvidere ved vi også, at mange på førtidspension gerne vil arbejde i det omfang, de kan klare det. Det vil give disse mennesker en forbedret livskvalitet – og forbedrede økonomiske muligheder.

Desværre prioriterer kommunerne ikke dette område. Det er der efter vores opfattelse to hovedårsager til. For det første vil en førtidspensionist med løntilskudsjob være en øget kommunal udgift, og for det andet er det at finde job med løntilskud til pensionister ikke en ydelse, som kommunen bliver målt på.

Hvordan kommer flere på ledighedsydelse ud i fleksjob?

DHF:

Problemet er ofte, at personerne på ledighedsydelse ikke har de nødvendige kompetencer. Derfor vil det være nødvendigt at gennemføre et uddannelsesløft for gruppen på ledighedsydelse – således at de vil kunne matche de ledige job, der udbydes. Det er også stadig en udfordring, at der blandt virksomhederne eksisterer fordomme og uvidenhed på området. Dette gælder både omkring graden af bureaukrati og usikkerheden om, hvordan man arbejder sammen med et menneske med en funktionsnedsættelse. Her må man fortsætte de bestræbelser, der er i gang for at øge oplysningen og fortælle om de gode eksempler.

Hvad er konsekvensen af den manglende opfølgning?

DHF:

Konsekvensen er, at problemer i fleksjobbet ikke opdages i tide, hvilket kan ende med, at fleksjobberen mister jobbet. Modsat kan man selvfølgelig også forestille sig, at hvis fleksjobberens funktionsevne forbedres (hvilket i sagens natur ikke er særlig sandsynligt), vil dette komme frem ved en grundig opfølgning, hvorpå arbejdstiden vil kunne øges. Det er dog et problem, at mange fleksjobbere ikke har gode erfaringer med kommunen, så måske skulle opfølgningen lægges ud til en uvildig instans?